

การเปรียบเทียบผลการเรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระดับปริญญาโท ตามสถาบันเดิมก่อนเข้าศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

A Comparison of Grades Point Average and Duration Time of the Study of Master's Degree by Institute Backgrounds before Admission to the Faculty of Science, Mahidol University

ฐานิตา ลิ้มวงศ์^{1*}, ณัฐภพ บัวหลวง², สุภาภรณ์ ชูช่วย³
Tanita Limvong^{1*}, Nuttaphop Bualuang², Supaporn Choochuay³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยแบ่งกลุ่มตามสถาบันการศึกษาเดิมเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) มหาวิทยาลัยมหิดล 2) มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอื่นๆ ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล และ 3) มหาวิทยาลัยอื่นๆ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่ สำเร็จการศึกษาแล้ว จากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 605 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องจากระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบค่า F-Test แบบ [One-Way ANOVA] โดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และหลังสำเร็จการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไม่แตกต่างกัน และสูงกว่า มหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) ผลการวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา มีดังนี้

2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ

2.2 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนแต่ละช่วงชั้นสูงขึ้นและเท่ากับผลการเรียนเข้า ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีผล การเรียนแต่ละช่วงชั้นสูงขึ้น เท่ากับหรือต่ำกว่า

2.3 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการกระจายค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อย และมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการกระจายค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาก

¹⁻³ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา งานแพทยศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

^{1*} corresponding author

2.4 ผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทระดับ A, B+, B ส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และระดับ C+, C ส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ

3) ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ผลการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา สถาบันเดิม

ABSTRACT

This research aimed to compare grade point average at previous academic institution and at time of graduation from the Faculty of Science, Mahidol University as well as duration time of the study. Data were analyzed and sorted out according to institutional backgrounds, which were classified into 3 main categories as: 1) Mahidol University (MU) 2) National Research University (NRU) 3) Other Universities. The study was a quantitative survey research based on the database with the sample size of 605 cases enrolled and graduated from master's degree programs at the Faculty of Science, Mahidol University. Statistical analysis of the data was performed to obtain percentage, mean average, standard deviation, as well as F-test (One-Way ANOVA) by multiple comparison. The research found that.

1) The comparison of grade point average before Admission for the three groups of institutions showed no significant difference. However, the comparison of grade point average at graduation time for the three groups revealed statistically significant difference across the groups of student ($P < 0.01$).

2) The analysis by institutional backgrounds found that:

2.1 The highest was those graduated from Mahidol University (MU) while the National Research University (NRU) were, by average, higher than other Universities.

2.2 Students originally came from Mahidol University (MU) and National Research Universities (NRU) showed equal or better performance in term of grade point averages before admission and upon graduation from the master's degree program at the Faculty of Science, Mahidol University. Grade point averages upon graduation from the Master's degree program of those from other universities were either his, her, equal or lower.

2.3 The Grade Point Average of Mahidol University (MU) and National Research University (NRU) had low standard deviation while those from other Universities were high.

2.4 The results of Grade Point Average level A, B+, B mostly from Mahidol University (MU), The results of Grades Point Average level C+, C were mostly from those graduate from other Universities.

3) The comparison of duration time of the study had no significant difference in term of background institution and grade point averages.

Keywords: Grades Point Average, Duration Time of The Study, Educational Backgrounds

ของแต่ละสถาบัน คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่

หลักการและเหตุผล

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้ เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้สูงสุดแก่นักศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ การบริหารจัดการ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมกิจกรรมผู้เรียน หรือบริการการศึกษาอื่นๆ ของหลักสูตรและสถาบันการศึกษานั้น ๆ ประกอบกับปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยอาจกล่าวได้ว่าทุกหลักสูตรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา นักศึกษาของหลักสูตร และ หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ภายในทั้งระบบ ที่เริ่มตั้งแต่การรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งเป็นระบบพื้นฐานที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความพร้อม และมีคุณสมบัติในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา และความพร้อมของหลักสูตรในการพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อม ความสามารถในการเรียน นอกจากนี้หลักสูตรควรมีการส่งเสริมพัฒนากิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาขีดความรู้ ความสามารถ ทักษะด้านต่างๆ รวมถึงการพัฒนานักศึกษาให้เกิดทักษะทางการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดแก่นักศึกษาจนกระทั่ง นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษา และสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ในศตวรรษที่ 21 ด้วยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไปตามขนาดพัฒนาการ ความเชี่ยวชาญ และปรัชญา

เน้นทักษะการวิจัยในระดับนานาชาติให้เกิดแก่นักศึกษาทุกหลักสูตร แผนการศึกษาในทุกหลักสูตร เน้นการทำวิจัยในระดับนานาชาติ แนวทางการจัดการหลักสูตรภายใน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และตัวนักศึกษาเทียบเท่าระดับสากล เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถเป็นที่ต้องการ ขององค์ภาครัฐและเอกชน ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตนเองและสังคม โดยแต่ละหลักสูตรจะมีเกณฑ์ตัวบ่งชี้หรือ ตัวชี้วัดที่สามารถบ่งบอกคุณภาพหลักสูตรด้านการศึกษา คู่มือประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 กล่าวถึงองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ซึ่งนักศึกษาเป็นองค์ประกอบ หนึ่งที่สำคัญในการประกันคุณภาพหลักสูตร โดยมีตัวบ่งชี้ดังนี้

1) การรับนักศึกษา เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพิจารณาเลือกคุณสมบัติ พื้นฐานของผู้เข้าเรียน เพื่อส่งผลให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีการกำหนดคุณสมบัติ ของผู้ที่เข้าศึกษา หลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของหลักสูตร โดยพิจารณาจากนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเหมาะสม และมีความพร้อมที่เข้าศึกษาในหลักสูตร ประกอบด้วยนักศึกษาจากหลากหลาย

สถาบัน หลายเชื้อชาติ หลายภาษา ทั้งจาก
ภายในประเทศและต่างประเทศ

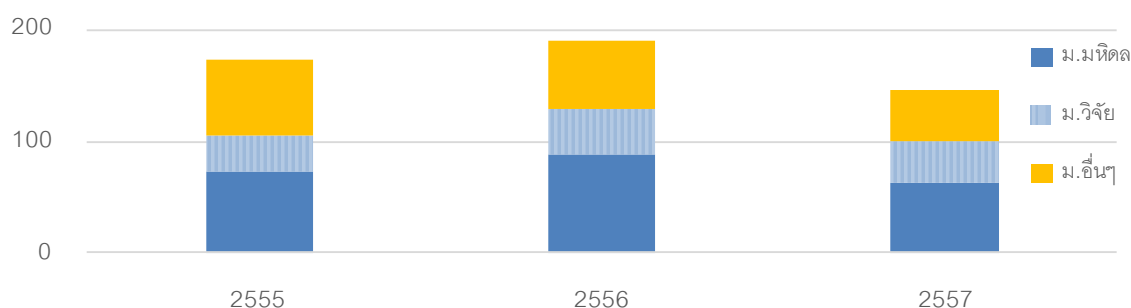
2) การส่งเสริมและการพัฒนานักศึกษา
หลักสูตรต้องมีกลไก รูปแบบในการพัฒนาการจัดการ
เรียนรู้ให้แก่นักศึกษา เพื่อยังประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา
นักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ และเพิ่มพูน
ทักษะที่จำเป็นในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา
ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

3) ผลที่เกิดกับนักศึกษา เป็นตัวบ่งชี้ด้าน
ผลลัพธ์ที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพการจัดการศึกษาของ

หลักสูตรและสถาบันการศึกษา โดยจะพิจารณาจาก
ข้อมูลการสำเร็จการศึกษา การคงอยู่ ผลการเรียนรู้
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ความพึงพอใจและไม่พึง
พอใจ และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 โดยการแบ่งกลุ่ม
ตามสถาบันการศึกษาเดิม ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ
1. มหาวิทยาลัยมหิดล 2. มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
(ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล) และ 3. มหาวิทยาลัย
อื่นๆ ในระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2557 (ดังแผนภูมิ
ภาพที่ 1)

แผนภูมิภาพที่ 1 กราฟแสดงจำนวนนักศึกษาเข้าเรียนต่อระดับปริญญาโทจำแนกตามสถาบัน
เดิม

จากแผนภูมิภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวน
นักศึกษาในแต่ละปีมีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละ
กลุ่ม หากแต่สิ่งที่ไม่สามารถทราบแน่ชัด คือ
นักศึกษาที่มาจากสถาบันแตกต่างกันนี้มีภูมิหลังทาง
ความรู้ ความสามารถ หรือทักษะเหมือนกันหรือ
แตกต่างกันเพียงใด และสถาบันการศึกษาเดิมจะเป็น
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและระยะเวลาเรียนของ
นักศึกษาหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึง
ความสำคัญในการศึกษาผลที่เกิดกับนักศึกษาในด้าน
ดังกล่าวของระดับปริญญาโทของคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ที่สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวน
606 คน ในระหว่างปีในระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554

(ข้อมูล ณ 30 มกราคม พ.ศ. 2557) โดยการแบ่งกลุ่ม
นักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ตามสถาบันการศึกษาเดิม
และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลทางการ
เรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพื่อที่จะสะท้อน
ให้เห็นถึงปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จ
ทางการศึกษาของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้า
ศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาที่มาจาก
สถาบันการศึกษาเดิม
2. เพื่อวิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของ

ผลการเรียนของนักศึกษาที่มาจากสถาบันการศึกษาเดิม

3. เพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาที่มาจากสถาบันการศึกษาเดิม

ขอบเขตของงานวิจัย

ตัวแปรต้น

สถาบันการศึกษาเดิม ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยมหิดล
2. มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (ยกเว้น มหาวิทยาลัยมหิดล) จำนวน 8 สถาบัน ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
3. มหาวิทยาลัยอื่นๆ

ตัวแปรตาม

ผลการเรียน (Grade Point Average)
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียน (Grade Point Average)
หมายถึง ผลการศึกษาสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชา ที่เรียนตลอดหลักสูตรของแต่ละช่วงชั้นการเรียน ที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียนอันเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยสะท้อนให้เห็นระดับความรู้ ความสามารถและความสนใจในการศึกษาในภาพรวมของผู้เรียนแต่ละคน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (Duration time of the study) หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาในระดับปริญญาโทตั้งแต่เข้ามาศึกษาจน

สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรโดยผ่านการพิจารณาอนุมัติการสำเร็จการศึกษาจากสภา

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ หมายถึง มหาวิทยาลัยที่อยู่ในโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีจำนวน 9 มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ในการวิจัยครั้งนี้จะยกเว้นการนับรวมมหาวิทยาลัยมหิดลในกลุ่มนี้)

มหาวิทยาลัยอื่นๆ หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ไม่อยู่ในโครงการ ส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

GPA ขาเข้า หมายถึง ผลการ เรียนจากสถาบันเดิมก่อนเข้าศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

GPA ขาออก หมายถึง ผลการ เรียน หลังสำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาโท จาก คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโทคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เข้าศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554 (รหัสนักศึกษาขึ้นต้นด้วย 50 – 54) จำนวน 605 คน โดยเลือกแบบเจาะจงบัณฑิตที่ สำเร็จการศึกษาแล้ว ย้อนหลัง 5 ปี โดยสำเร็จการศึกษาภายในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา และหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดย หาค่าเฉลี่ยของผลการเรียน (GPA) และ วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ย ผลการเรียน (GPA) โดยการทดสอบค่า F ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (one-way ANOVA) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และหาค่าเฉลี่ยของคู่ที่แตกต่างกันจากการทดสอบ Post Hoc Tests โดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปรียบเทียบพหุคูณภายหลังแบบ Tukey's HSD Test

2) วิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทหลัง สำเร็จการศึกษา โดยการจัดหมวดหมู่ชั้น ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลของการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังสำเร็จการศึกษา

GPA 1 ก่อนเข้าศึกษา ค่า $F = 3.547$ Sig = 0.29 ซึ่งแสดงว่า ผลการเรียนของนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

3) เปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ ในการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท โดยการนับจำนวน และทดสอบค่า F ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เกณฑ์การประเมินและการแปลผล

การแปลผลสัญลักษณ์ผลการเรียน (GPA) มีความหมายและสัญลักษณ์ ดังนี้

A ดีเลิศ (Excellent)	3.75 - 4.00
B+ ดีมาก (Very Good)	3.50 - 3.74
B ดี (Good)	3.25 - 3.49
C+ ค่อนข้างดี (Fairly Good)	3.00 - 3.24
C พอใช้ (Fair)	2.75 - 2.99
D+ อ่อน (Poor)	2.50 - 2.74
D อ่อนมาก (Very Poor)	≤ 2.49

หมายเหตุ : ประยุกต์ใช้จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ.2556 หมวดที่ 6 การวัดและประเมินผล การศึกษา

การสรุปผลสัญลักษณ์ ผลการเรียน (GPA) มีความหมายและสัญลักษณ์ ดังนี้

	หมายถึง สูงขึ้น
	หมายถึง ลดลง
=	หมายถึง เท่ากับ

GPA 2 หลังสำเร็จการศึกษา ค่า $F = 466$ Sig = 0.000 ($P < 0.01$) ซึ่งแสดงว่าผลการเรียนของนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียน

อย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน จึงต้องหาค่าเฉลี่ยของคู่ที่แตกต่างกันจากการทดสอบ Post Hoc Tests (Tukey HSD) พบว่า

ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล กับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีค่า Sig = 0.67 ($P > 0.01$) แสดงว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

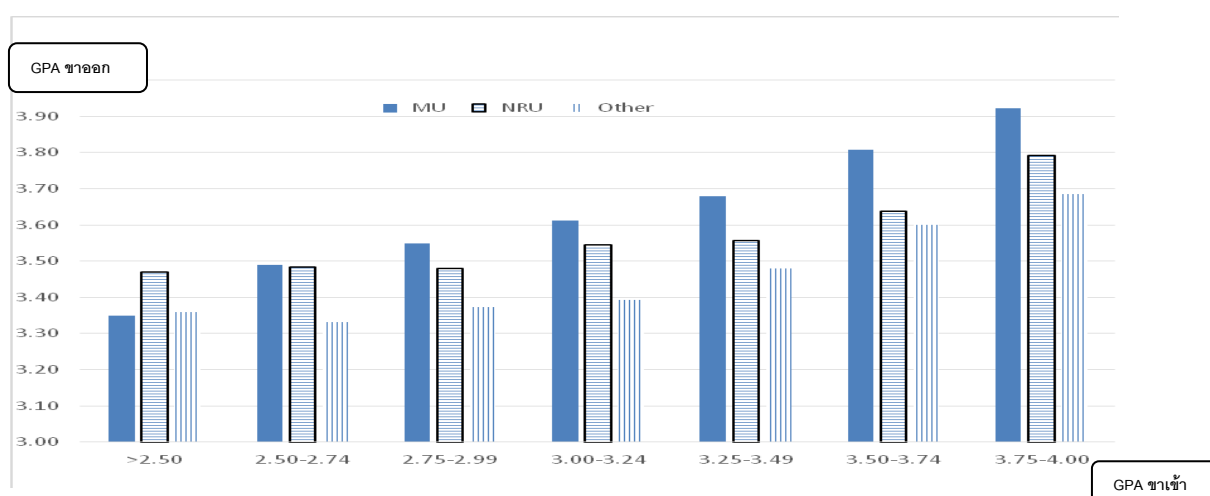
ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล กับ มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่า Sig = 0.000 ($P < 0.01$) แสดงว่า นักศึกษา

มหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาสูงกว่ากลุ่ม มหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

2. วิเคราะห์แจกแจงความแตกต่างของผลการเรียน

ผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กับ มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่า Sig = 0.000 ($P < 0.01$) แสดงว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาสูงกว่ากลุ่ม มหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

แผนภูมิภาพที่ 2 แผนภูมิภาพแสดงการเปรียบเทียบช่วงชั้น GPA ขาเข้ากับค่า GPA ขาออกของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบช่วงชั้นคะแนน GPA ขาเข้าและ GPA ขาออกของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

	สถาบันเดิม	จำนวน	ร้อยละ	GPA เข้า		GPA ขาออก			สรุปผล
				ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	
A	MU	8	29.6	3.87	A	3.92	0.13	A	=
3.75-4.00	NRU	16	59.3	3.85	A	3.79	0.16	A	=

	สถาบัน เดิม	จำนวน	ร้อยละ	GPA เข้า		GPA ขาออก			สรุป ผล
				ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	
	Other	3	11.1	3.86	A	3.69	0.37	B+	↓
B+	MU	32	38.6	3.62	B+	3.81	0.16	A	↑
3.50-3.74	NRU	27	32.5	3.61	B+	3.64	0.21	B+	=
	Other	24	28.9	3.62	B+	3.60	0.20	B+	=
B	MU	46	38.0	3.37	B	3.68	0.19	B+	↑
3.25-3.49	NRU	34	28.1	3.39	B	3.56	0.20	B+	↑
	Other	41	33.9	3.37	B	3.48	0.20	B	=
C+	MU	47	45.6	3.12	C+	3.61	0.21	B+	↑
3.00-3.24	NRU	28	27.2	3.12	C+	3.55	0.23	B+	↑
	Other	28	27.2	3.12	C+	3.39	0.18	B	↑
C	MU	43	39.1	2.86	C	3.55	0.23	B+	↑
2.75-2.99	NRU	37	33.6	2.90	C	3.48	0.20	B	↑
	Other	30	27.3	2.87	C	3.37	0.21	B	↑
D+	MU	42	50.6	2.62	D+	3.49	0.21	B	↑
2.50-2.74	NRU	20	24.1	2.64	D+	3.48	0.24	B	↑
	Other	21	25.3	2.65	D+	3.33	0.24	B	↑
D	MU	22	45.8	2.33	D	3.35	0.14	B	↑
≤2.49	NRU	11	22.9	2.34	D	3.47	0.20	B	↑
	Other	15	31.3	2.38	D	3.36	0.16	B	↑

 หมายถึง สูงขึ้น
  หมายถึง ลดลง
 = หมายถึง เท่ากับ

จากแผนภูมิภาพที่ 2 และตารางที่ 1 พบว่าช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน A พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ A เท่ากับขาเข้า ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่มีผลการเรียน

ลดลงจากระดับ A มาเป็น B+ นอกจากนี้ นักศึกษาในกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ยังมีค่าความแปรปรวนของผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่นด้วย

ช่วงชั้น GPA ขาเข้าที่ระดับผลการเรียน B+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ขาเข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนอยู่ในระดับ A

สูงขึ้นกว่าเข้า 1 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยวิจัย แห่งชาติและมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนเท่ากับเข้า นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมหิดลยังมีค่าความแปรปรวนของผลการเรียนต่ำกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ

ช่วงชั้น GPA เข้าที่ระดับผลการเรียน B พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA เข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+ สูงขึ้นกว่าเข้า 1 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนเท่าเดิม ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

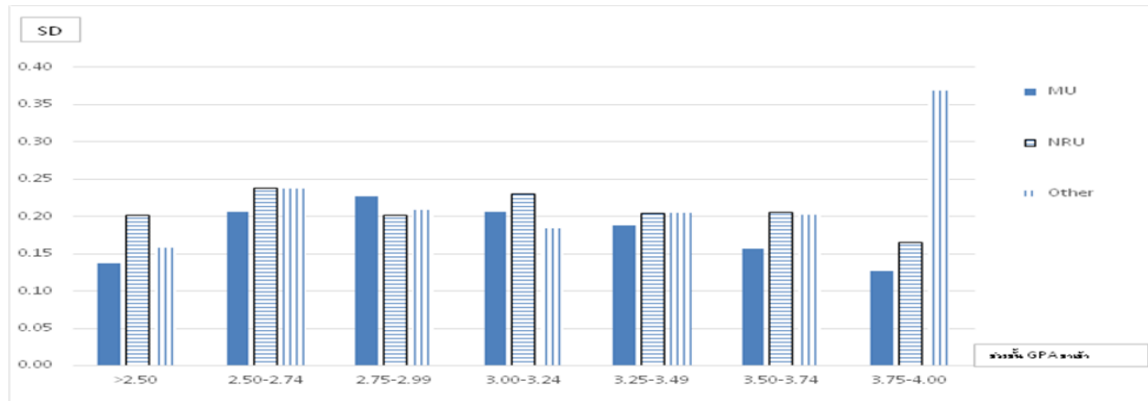
ช่วงชั้น GPA เข้าที่ระดับผลการเรียน C+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA เข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+ สูงขึ้นกว่าเข้า 2 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าเข้า 1 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่าง

ช่วงชั้น GPA เข้าที่ระดับผลการเรียน C พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA เข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนขาออกของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนอยู่ในระดับ B+ สูงขึ้นกว่าเข้า 3 ช่วงชั้น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าเข้า 2 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่าง

ช่วงชั้น GPA เข้าที่ระดับผลการเรียน D+ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA เข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออก ของมหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยวิจัย และไม่ใช่มหาวิทยาลัยวิจัยตามลำดับ การแปลผลการเรียนของนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าเข้า 3 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

ช่วงชั้น GPA เข้าที่ระดับผลการเรียน D พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA เข้าของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ย GPA ขาออกของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามลำดับ การแปลผลการเรียนของนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับ B สูงขึ้นกว่าเข้า 4 ช่วงชั้น ส่วนค่าความแปรปรวนของผลการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

แผนภูมิภาพที่ 3 แผนภูมิภาพแสดงการเปรียบเทียบช่วงชั้น GPA ขาเข้ากับค่า SD ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554

จากแผนภูมิภาพที่ 3 พบว่ามหาวิทยาลัยมหิดล มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.13 ถึง 0.23 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนน้อย นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนใกล้เคียงกัน

มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่

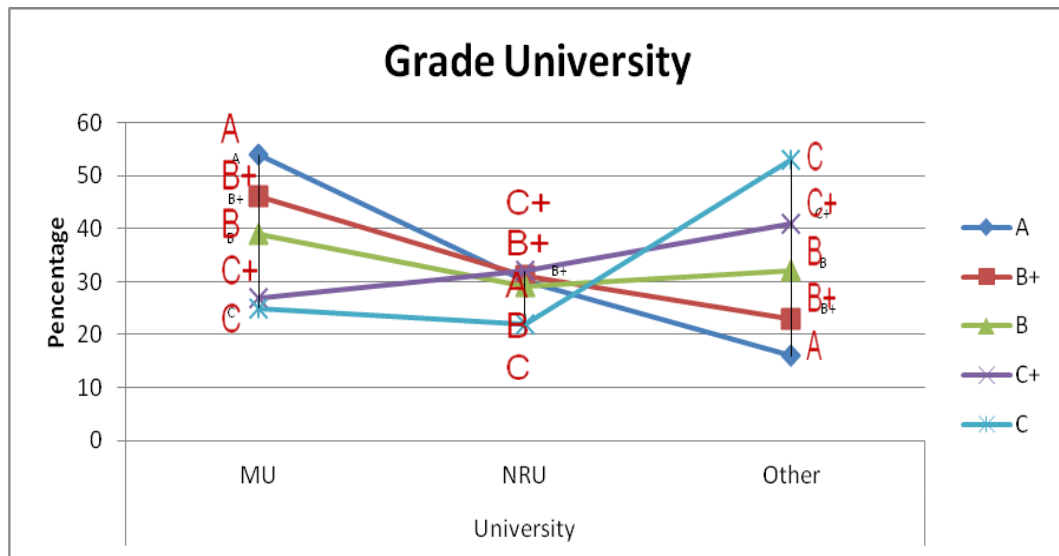
ระหว่าง 0.16 ถึง 0.24 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนน้อย นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนใกล้เคียงกัน

มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการกระจายค่าผลการเรียนจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.16 ถึง 0.37 แสดงว่ามีการกระจายผลการเรียนมาก นั่นคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนแตกต่างกัน

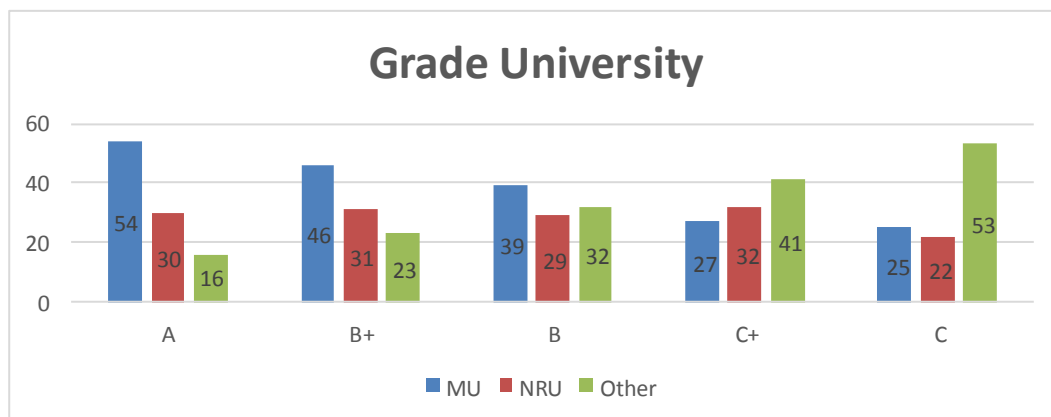
ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วงชั้นของผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

Grade	University						Total	
	MU		NRU		Other		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
A	59	54	32	30	17	16	108	100
B+	64	46	43	31	31	23	138	100
B	70	39	52	29	56	32	178	100
C+	38	27	44	32	56	41	138	100
C	11	25	10	22	24	53	45	100

แผนภูมิภาพที่ 4 กราฟแสดงร้อยละของระดับผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

แผนภูมิภาพที่ 5 แผนภูมิร้อยละของระดับผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 2 และแผนภูมิภาพที่ 4 - 5 พบว่า A ผลการเรียนระดับดีเลิศ (Excellent) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษายู่ ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 30 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 16 ตามลำดับ

B+ ผลการเรียนระดับดีมาก (Very Good) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษายู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาคือ นักศึกษาที่มาจาก มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 31 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23 ตามลำดับ

B ผลการเรียนระดับดี (Good) นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลการเรียนหลังสำเร็จ

การศึกษายู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 39
รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ
คิดเป็นร้อยละ 32 และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
คิดเป็นร้อยละ 29 ตามลำดับ

C+ ค่อนข้างดี (Fairly Good) นักศึกษา
ที่มาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนหลังสำเร็จ
การศึกษายู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 41
รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัย
แห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 32 และมหาวิทยาลัยมหิดล
คิดเป็นร้อยละ 27 ตามลำดับ

C พอใช้ (Fairly) นักศึกษาที่ มาจาก
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีผลการเรียนหลังสำเร็จ
การศึกษายู่ในระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 53
รองลงมาคือนักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดล
คิดเป็นร้อยละ 25 และมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ คิด
เป็นร้อยละ 22 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ใน การศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัย
แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. **ผลการเรียน** จากสถาบันเดิมของ
นักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่ง ึ่ง
ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัย
แห่งชาติ และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่นักศึกษาใช้ในการ
สมัครเข้าศึกษาต่อแต่ละสถาบันไม่มีความแตกต่าง
กัน ส่วนผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาของ
นักศึกษาในระดับปริญญาโท ของคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ไปแล้วนั้น ผลการเรี ยนแต่ละ
กลุ่มที่มีการจำแนกตามสถาบันการศึกษาเดิมมีความ
แตกต่างกัน โดยผลการเรียนของนักศึกษา

พบว่า นักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัย
แห่งชาติอื่นๆ (ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหิดล) ใช้เวลาใน
การศึกษาน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.47 รองลงมา
คือนักศึกษาที่มาจาก มหาวิทยาลัยมหิดลมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.60 และมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.66 ตามลำดับ

และเมื่อนำค่าเฉลี่ยของระยะเวลาที่ใช้ใน
การศึกษามาเปรียบเทียบ พบว่า ค่า $F = 1.648$ Sig
 $= 0.193$ ($P > 0.01$) หมายความว่า นักศึกษาที่มาจาก
มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และ
มหาวิทยาลัยอื่นๆ ใช้ระยะเวลาในการศึกษาระดับ
ปริญญาโทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ของนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีการ
เรียนรู้ของบลูม Bloom, (1976) ที่กล่าวว่า พื้น
ฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นคุณลักษณะด้าน
ความรู้ ความคิด และความสามารถทั้งหลายขอ ึ่ง
ผู้เรียนที่มีมาก่อนจะเป็น องค์ประกอบสำคัญต่อการ
เรียนรู้มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มี
ผลการเรียนหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกัน และ
ผลการเรียนของทั้งสองกลุ่มสถาบันสูงกว่ากลุ่ม
มหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าถึงแม้ว่านักศึกษาจะได้รับการจัดการเรียนรู้
วิธีการสอน ผู้สอน สภาพแวดล้อมแบบเดียวกัน หรือ
สถาบันเดียวกัน ก็มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาจะมีผล
การเรียนที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งอาจมาจากพื้นฐาน
ทางการเรียนของผู้เรียน หรือจากสถาบันเดิมที่
แตกต่างกันไป ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา
ของนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ
บลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิม
ของผู้เรียนเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ ความคิด และ

ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนที่มีมาก่อนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีความรู้เดิมในระดับดีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปฐม อาแวม, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย เพียรเจริญ (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546 - 2550 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีดา เบญจการ และจกมล บัวแก้ว (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีตามภูมิหลังก่อนเข้ารับศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี นั่นเอง

นอกจากนี้จากการแบ่งช่วงชั้นของระดับผลการเรียนจะเห็นได้ชัดว่านักศึกษาที่จบมาจากมหาวิทยาลัยมหิดล จะมีระดับผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงโดยเรียงลำดับจากดีเลิศ ดีมาก ดี ค่อนข้างดี และพอใช้ ตามลำดับ ซึ่งผลการเรียนนี้เองที่ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละระดับสูงกว่านักศึกษาที่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ที่ผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง โดยมีการเรียงลำดับจาก ค่อนข้างดี ดีมาก ดีเลิศ ดี พอใช้ เรียงตามลำดับ และผลการเรียนของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลมี

ผลในทางตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่ไม่ใช่มาจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ กล่าว คือ นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยอื่นๆ มีผลการเรียนส่วนใหญ่เรียงลำดับจาก พอใช้ ค่อนข้างดี ดี ดีมาก ดีเลิศ

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั้นชี้ให้เห็นว่า สถาบัน การศึกษาเดิมทั้ง 3 กลุ่ม คือ 1. มหาวิทยาลัยมหิดล 2.มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 3. มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาใช้เวลาในการศึกษาแตกต่างกันแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะ

1. หลักสูตร คณะหรือมหาวิทยาลัย ควรมีมาตรการส่งเสริมการรับเข้านักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลที่ระดับผลการเรียน 2.75 เนื่องจากเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยเข้ามาเท่ากับกลุ่มมหาวิทยาลัยอื่น แต่มีผลการเรียนเฉลี่ยขาออกเท่ากับและสูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นที่ระดับผลการเรียน 3.00 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 มีพื้นฐานทางความรู้สูงกว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ยรับเข้าเท่ากัน โดยคณะหรือมหาวิทยาลัยอาจมีโครงการรับเข้าตรงที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 หรือทุนการศึกษาที่ระดับ ผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 สำหรับนักศึกษากลุ่มดังกล่าว

2. หลักสูตรหรือสถาบันควรมีแนวทาง หรือ มาตรการในการปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาให้มีความรู้เท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันก่อนเริ่มต้น เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการภายในหลักสูตรยังประโยชน์แก่ตัว

ผู้เรียนมากขึ้น เช่น การจัดโครงการอบรมปรับความรู้พื้นฐาน เป็นต้น

3. เนื่องจากสถาบันเดิมของนักศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาดังนั้นปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษา หลักสูตร คณะหรือมหาวิทยาลัย ควรมีการจัดโครงการอบรมเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และกรอบเวลาการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับอาจารย์ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และกรอบเวลาการทำวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่หลักสูตรหรือสถาบันเพื่อใช้รายงานจากผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการพิจารณา กำหนดคุณสมบัติหรือกฎ กติกาในการสมัครรับเข้านักศึกษาของหลักสูตรต่างๆ ให้มีความเหมาะสม
2. เป็นแนวทางแก่หลักสูตรในการพิจารณาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาที่มาจากต่างสถาบันกัน
3. เป็นแนวทางในการพิจารณาคคุณสมบัติ การให้ทุนการศึกษาและทุนวิจัย หรือเปิด ทุนการศึกษาใหม่สำหรับศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล
4. ทราบถึงปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเดิมว่าไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเรียนจบเกินระยะเวลาของแผนการศึกษาในหลักสูตร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความอนุเคราะห์จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ของ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณคณะวิ ทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุน การจัดทำวิจัย ในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ในการ เชื้อเพื่อ ให้ข้อมูลในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติศักดิ์ หยกทองวัฒนา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และสนับสนุนใน ด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้งานวิจัยนี้ มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งให้กำลังใจ มาโดยตลอด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนใจทั่วไป ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้ทางด้านการเรียนการสอนต่อไป ขอขอบพระคุณ

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยมหิดล. บัณฑิตวิทยาลัย. (2556) *ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. สำนักมาตรฐาน และคุณภาพอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- ปรีดา เบญจคาร และจงบลด บัวแก้ว. (2557). *การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรีตามภูมิหลังก่อนเข้า รับศึกษาในคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา*. รายงาน การประชุม ชาติใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5 วันที่ 16 พฤษภาคม 2557. สงขลา : 841-50.

ปฐมมา อาแวม, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย
เพียรเจริญ. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่าง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้า
มหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับ
มหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*

*วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546 –
2550. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี:
64-68.*

Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics
and school learning*. New York: Mc
Graw-Hill, p. 73.